İşçi Bülteni
Özel Sayısı: 13

Anadolu Yakası

İşçi Bülteni

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Fiyatı 25 Ykr * Ocak 2006

Ortak sorunlarımıza ortak çözümler üretmek için

PENDİK-KARTAL-MALTEPE İŞÇİ KURULTAYI 5 ŞUBAT'TA TOPLANIYOR!

Ortak sorunlara ortak çözümler için!

Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Kurultayı 5 Şubat günü toplanıyor!

Kurtköy Sanayisi'nden, Kartal'dan Maltepe'ye kadar birçok fabrikadan işçilerin katılacağı kurultayımız 5 Şubat Pazar günü toplanacak.

Sabahtan akşama kadar haftanın 7 günü köleden farksız çalıştırılan, iş güvencesinden yoksun, her gün kapının önüne konulma korkusuyla yaşayan, sefalet ücretlerine mahkûm edilen, sigorta, sendika hakkı yok sayılan, kölelik yasalarıyla hayatı cehenneme çevrilen, sosyal haklardan mahrum bırakılan işçiler olarak bu kurultayda buluşacağız. Birbirimize sorunları anlatmak, yakınmak için değil; rotatifleri döndüren, hammaddeleri işleyen, maddeye şekil veren, kısacası dünyayı vareden eller, bu kez yaşadığı tüm bu sorunlara karşı çözüm üretmenin ve birlikte mücadele etmenin yollarını aramak için biraraya geliyor.

Günde 10-12 saat sigortasız ve asgari ücretin bile altında çalıştırılan **Ark** işçileri,

Sigorta hakkı dışında hiçbir hakkı olmayan, hayvanların bile yemeyeceği yemekler reva görülen, makineden farksız çalıştırılan **Sanel Elektronik** işçileri,

Çocuk yaşta olmalarına rağmen yoğun sömürüye maruz kalan, sigorta ve sosyal haklardan yoksun bırakılan **Koruma Sanayi Sitesi** işçileri,

Düşük ücretle, sendika ve sosyal hakkı olmadan, gece-gündüz denmeden köle gibi çalıştırılan **İnka** işçileri,

İş güvencesinden yoksun, bir kısmı sırf sendika hakkını istedi diye kapı önüne konulan **Alce** işçileri,

Ağır ve uzun çalışma koşullarıyla boğuşan, yıllardır doğru düzgün bir ücret zammından mahrum bırakılan, evini geçindirmek için uzun mesailerle ömür tüketen **Nova** işçileri,

Sendikalı olmalarına rağmen 15-20 yıllık emekleri hiçe sayılarak girdi-çıktı uygulamalarına maruz bırakılan **Modital** işçileri,

Sendikalı olmalarına rağmen düşük ücretle çalıştırılan, işçi dayanışmasını ve birliğini koruyamamış **Adel** işçileri,

Özelleştirme adı altında bir yağma saldırısıyla karşı karşıya olan **Cevizli Tekel** işçileri.

Alkom, Lombardini, Sardoğan, Dikimevi ve diğerleri...

Pendik, Kartal, Maltepe'de yüzlerce fabrikada, sanayi sitelerinde köle gibi çalıştırılan, buna rağmen hiçbir hakkı olmayan, sefalet içinde yaşayan tüm işçi kardeşlerimiz, bu kurultay sizin kurultayınız.

Bu kurultay hakları, onuru, geleceği için örgütlenmek ve mücadele etmek gerektiğini düşünen tüm işçilerindir, bu kurultay sizin kurultayınızdır.

Sigorta, sendika ve işgüvencesi hakkını savunmak için,

"Esnek"lik uygulamalarını ve yasalarını reddetmek için,

Vergiden muaf insanca yaşamaya yetecek bir asgari ücret talebini yükseltmek için,

Dağınıklığa, örgütsüzlüğe boyun eğmemek ve gücümüzü birleştirmek için,

İçimizdeki güvensizliği, yılgınlığı ve korkuyu yok etmek için,

İnsanca yaşam ve çalışma koşulları kavgasını büyütmek için,

Bu çağrıya kulak ver! Çünkü yıllardır sesimizi bastıranlara karşı, sorunlarımızı tartıştığımız, karar aldığımız, çözüm ürettiğimiz bir kürsü kuracağız. Bu kürsü senin kürsün olacak. Bu kürsü Pendik-Kartal-Maltepe'den işçilerin kürsüsü olacak. Sesimize ses, gücümüze güç katalım!

Kurultay Hazırlık Çalışmalarından...

İstanbul'un 6 ayrı bölgesinde işçilerin birliğinin sağlanmasına yönelik yapılan İşçi Kurultayları'nın birini de bölgemiz Pendik-Kartal-Maltepe'de örgütlüyoruz. Kurultay çalışmalarımıza başladığımızda ifade ettiğimiz sorunlar ve sorunların çözümüne ilişkin ileri sürülen çözüm önerileri güncelliğini korumaya devam ediyor.

Ekonomik ve sosyal alanda yaşadığımız sıkıntı ve sorunlar muhakkak ki diz boyu. Ancak burada bir kez daha yinelemek gereksizdir. Biz yine kurultayımızın da asıl hedefi ve işlevi olan çözüm yollarına değineceğiz. Ve yaklaşık dört aydır sürdürdüğümüz çalışmalarımızın kısa bir dökümünü yapacağız.

Birincisi kurultay çalışması öncesi Sanayi İşçileri olarak bölgede çalışma yürüten öncü işçiler, Kurultay Hazırlık Komiteleri'ni kurdular. Kurulan komiteler, haftalık alınan toplantılarda yapılan planlamalar doğrultusunda çevremizdeki işçi arkadaşlara ulaşmayı, mümkün olan her fabrikada, fabrika sorunlarının çözümüne dönük çalışmalar yürütmeyi ve genel olarak bölge işçilerine faaliyetleri taşımayı önlerine hedef koydular.

İkincisi ortaya konulan hedefler çerçevesinde üç merkezi toplantı, Pendik-Kartal ve Maltepe'de ise yerel toplantılar düzenlendi. Bu toplantıların her birinde, öncelikle kurultayın ortaya çıkış mantığı ve üstlendiği sorumluluklar anlatıldı-tartışmalara konu oldu. Hedeflerin net olarak bilinmesi ve hedeflere uygun bir çalışmanın yapılabilmesi için bu tartışma bir hayli önemliydi. Bu nedenle neredeyse her toplantının temel gündemlerinden biri oldu. Kurultay tartışmasıyla birlikte yine üzerinde durduğumuz diğer bir sorun alanı işçilerin birleşmesinin önündeki temel engellerden biri olan "güvensizlik" sorunu toplantılarda işlendi. Bu noktada öncü işçilerin fabrika içindeki davranışlarından işçilerle kurduğu ilişkiye çubuk büküldü. Ayrıca patronların işçiler arasında yaygın olan güvensizliği derinleştirmek için işçileri ayrıştırdığı, ayrımcılığı körüklediği vb.'ne dikkat çekildi. Bölge toplantılarında ise her alan kendi özgünlüklerini işlediği toplantılar düzenledi. Bu toplantıların kiminde işçilerin hukuksal mücadelesi işlenirken kiminde de bazı örgütlü işletmelerde örgütlü olmasına rağmen yaşanan sorunlar ele alındı. Aralık ayı itibariyle ise asgari ücret kurultay çalışmasının temel gündemlerinden biri oldu. "Sefalet ücreti değil insanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!" talebiyle, imza masaları açıldı. Fabrikalardan imzalar toplandı ve yine fabrikalara konuyla ilgili bildiriler dağıtıldı. İstanbul'daki Kurultay Hazırlık Komiteleri tarafından düzenlenen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul Bölge Müdürlüğü önünde belirlenmiş olan asgari ücretin protesto edildiği basın açıklamasına destek verildi.

Asgari ücretin belirlenerek sefalet düzeyinde bırakılmasıyla, yeni yıl ücret zamlarını da içine kattığımız bu çalışmayı devam ettiriyoruz. Son birkaç hafta içerisinde ise hem bazı fabrika işçileriyle, hem de sanayi sitelerinden işçilerle ayrı ayrı toplantılar düzenlendi. Bu toplantılarda sözkonusu yerlerde yapılan çalışmalar değerlendirilirken yeni planlamalar da yapılmış oldu. Tüm bunların dışındaysa toplantılarda işlediğimiz gündemleri bildiri, afiş, bülten ve özel sayıları da çalışmamızın önemli bir parçası olarak devreye soktuk.

Bu günlerde ise bültenimizin içeriğinden de anlaşılacağı gibi 5 Şubat'ta yapacağımız kurultayımız için son hazırlık çalışmaları da başlamış oldu. Kurultaya sunulacak tebliğler, salonun düzenlenmesi, fabrikalara son sesleniş, son toplantılar vb. hazırlıklarımız yoğunlaşmış durumda. Ajitasyon ve propaganda araçlarımızdan olan afiş ve bildiri çalışmalarımıza da şu günlerde başlamış durumdayız. Başta da belirttiğimiz gibi yazdıklarımız yaklaşık dört aylık bir zamandır yürüttüğümüz çalışmamızın kısa bir dökümüdür. Yapılanlardan anlamlı sonuçlar aldığımızı şimdiden belirtelim.Bir kez daha buradan çağrımızı yineliyoruz.

5 Şubat'ta Pendik Atatürk Kültür Merkezi'nde Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Kurultayı'nda sesimizi ve gücümüzü birleştirelim!

Direnen TEKEL işçisiyle dayanışmayı yükseltelim!
Sermayeye birleşik gücümüzü gösterelim!

TEKEL işçisi yalnız değildir!

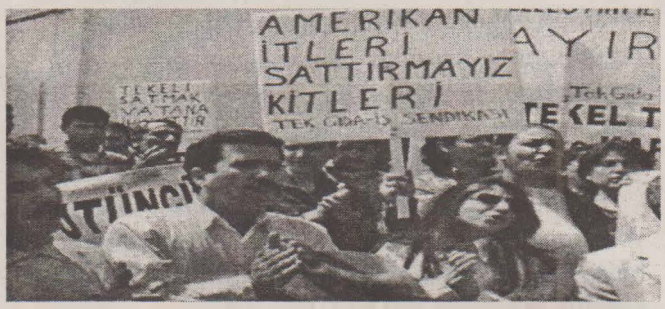
Sermayenin özelleştirme saldırısının en önemli hedeflerinden biri TEKEL'di. Çünkü uluslararası sigara ve tütün tekelleri bu ülkenin tütün üretimini yıkıma uğratıp yok etmek, tütün ve sigara pazarını bütünüyle ele geçirmek istiyorlardı. Sermayeye hizmet için iktidara gelen, hepsi de İMF'den icazet ve emir alarak hareket eden hükümetler yıllar boyunca, tütüncülüğü yıkıma uğratmak, TEKEL'i bitirmek, tütün ve sigara pazarını emperyalist tekellere yem etmek için uğraştılar. Şimdi son darbeyi indirmek istiyorlar. AKP hükümeti, sigara fabrikaları ile 50 kadar yaprak tütün işletmesini kapatmak için harekete geçti.

Bu planın hayata geçmesiyle yüzbinlerce tütün üreticisi, artık bu işten ekmek yiyemeyeceği için tütüncülüğü bırakıp göç etmek zorunda kalacak. Göç edenler büyük kentlerin yoksul varoşlarındaki işsizler ordusuna katılacaklar. Gene binlerce TEKEL işçisi de işsiz kalacak ve tıpkı tütün üreticileri gibi önce göç kervanına, ardından işsizler ordusuna dahil olacak.

Bugüne kadar yaşadıkları yıkım sayesinde özelleştirmenin ne anlama geldiğini çok iyi bilen TEKEL işçisi bu son saldırıyı da yanıtsız bırakmayacağını gösterdi. Hükümetin kapısına kilit vurmak istediği Adana Sigara Fabrikası işçileri ekmeklerine ve onurlarına sahip çıkmak, oynanan oyuna dikkat çekmek için günlerdir fabrikalarında yatıp kalkıyorlar. "Bizim buradan ölümüz çıkar!" diyerek TEKEL'i tasfiye planının iptal edilmesini istiyorlar. Malatya Sigara Fabrikası'ndaki işçiler de aynı amaçla çeşitli eylemler gerçekleştiriyorlar. TEKEL'e bağlı diğer fabrika ve işletmelerdeki işçiler de, Adana ve Malatya'nın ardından sıranın kendilerine geleceğini biliyor ve mücadeleye hazırlanıyorlar. TEKEL'de örgütlü Tek Gıda-İş Sendikası da işçilerin mücadele çağrılarına nihayet kulak verdi. "Sonuçları her ne olursa olsun" sonuna kadar dilenileceğini ve bunun için her türlü eylemin hayata geçirileceğini açıkladı.

Kısacası TEKEL işçisi ayakta. TEKEL işçisi ekmeğini ve onurunu savunmak için, özelleştirme talanına dur demek için zorlu bir mücadeleye hazırlanıyor. Bundan tam bir yıl önce SEKA işçisinin yükselttiği direniş bayrağı şimdi TEKEL işçisinin elinde.

Fakat gene SEKA'da yaşananların gösterdiği gibi, ne kadar kararlı olursa olsun TEKEL işçisinin sermayenin örgütlü gücü, kapsamlı saldırısı karşısında kendi başına sonuç alması mümkün değildir. TEKEL'in tasfiyesinin engellenmesi, İMF patentli özelleştirme ve yıkım politikaları önünde güçlü bir set oluşturulmasına, kısacası tüm işçi ve emekçilerin birleşik mücadelesinin örgütlenmesine bağlıdır.

Kaldı ki TEKEL işçisi, İMF ve emperyalist tekeller tarafından dayatılan özelleştirmeye, yıkım politikalarına karşı direnmektedir. Onların karşı çıktığı yıkım politikaları aynı zamanda bütün işçi ve emekçileri tehdit etmektedir. TEKEL fabrikalarını kapatmaya çalışan AKP hükümeti, bütün işçi ve emekçilere karşı düşmanca politikalar izlemektedir. Dolayısıyla TEKEL işçileri İMF politikalarından ve AKP hükümetinin uygulamalarından zarar gören bütün işçi ve emekçiler adına da mücadele etmektedir.

Dolayısıyla şimdi bütün işçi ve emekçilerin, İMF patentli yıkım saldırılarına karşı olan bütün güçlerin omuzlarındaki görev, TEKEL işçisine ve onun yaktığı direniş ateşine sahip çıkmaktır. TEKEL işçisiyle dayanışmayı büyütmektir. İşçi ve emekçilerin birleşik militan mücadelesini her alanda örgütlemektir.

Sermaye uşağı AKP hükümeti, "sosyal güvenlik reformu" yasalarını, İMF'ye söz verdiği şekilde, en geç Şubat ayında meclisten geçirmeyi planlamaktadır. Ve eğer TEKEL'de istediği sonuca kolayca ulaşırsa, bu büyük saldırıyı hayata geçirmek konusunda çok daha pervasız davranacaktır. Ve elbette arkasından başka yıkımlar, hak gaspları gelecektir.

Böyle düşündüğümüzde, TEKEL'de yaşanan direniş çok daha büyük bir anlam ve önem kazanmaktadır. Sermayenin yakın gelecekteki saldırılarını püskürtebilmek için, TEKEL üzerinden yaşanan kavgayı sınıf hareketini toparlayıp canlandırma yolunda bir imkâna dönüştürebilmek için burada kurulan barikatın güçlendirilmesi, burada verilen mücadelenin başarıya taşınması gerekmektedir.

Öyleyse, direnen TEKEL işçisinin mücadelesine sahip çıkalım. Sahip çıktığımız şeyin kendi onurumuz ve geleceğimiz olduğu bilinciyle davranalım. Her yerde ve her biçimde eylemli dayanışmayı yükseltelim! Sermayeye işçi ve emekçilerin gerçek gücünü gösterelim!

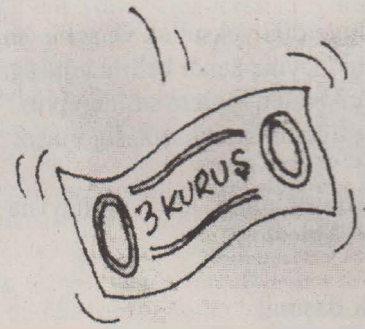
Yaşasın sınıf dayanışması!
Kurtuluş yok tek başına,
ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Asgari ücrete 30 milyon zam!

Sefalet ücretini kabul etmiyoruz!

İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret istiyoruz!

Asgari Ücret Tespit Komisyonu, 21 Aralık günü gerçekleştirdiği son toplantısında asgari ücrete %8,6 tutarında zam yapılmasını kararlaştırdı. Böylelikle 2006 yılında uygulanacak asgari ücret miktarı net 380,46 YTL olarak belirlendi. Yani asgari ücrete sadece 30 YTL zam yapıldı.

Bugün açlık sınırı 600 YTL, yoksulluk sınırı 1600 YTL olarak açıklanmıştır. Asgari ücrete yapılan 30 YTL zam ve sonuçta alacağımız 380 YTL ile bizlerle adeta dalga geçiyorlar. Asgari ücretin özü itibariyle çalışan bir işçinin kira, yiyecek, giyecek vb. temel ihtiyaçlarını karşılaması gereklidir. Ancak 380 YTL ile gıda harcamalarımızı bile karşılamamız mümkün değildir.

Aslında bizler, komisyonun asgari ücrete verdiği zamma hiç şaşırmadık. Çünkü hem İMF ile yapılan görüşmelerde ve sunulan niyet mektubunda, hem de 2006 Bütçe tasarısında ücretlere yapılacak zammın %5-7 civarında tutulacağı ifade ediliyordu. Komisyon, IMF'nin ve hükümetin önden belirlediği bir rakamı kendi kararı gibi açıkladı. Böylelikle tespit komisyonunun yaptığı görüşmelerin bir oyundan ibaret olduğu kanıtlandı. Ardı ardına yapılan komisyon toplantıları, devlet kurumlarının ve sendikaların sunduğu dosya ve raporların uzun uzun incelenmesi ve tartışılması sadece bu oyunu daha gerçekçi ve inandırıcı kılabilmek için yapıldı.

Asgari ücret belirlenmiş olmasına rağmen, her şey bitmiş değildir. Toplu sözleşme kapsamında olmayan işyerlerinde 2006 yılında uygulanacak ücret artış oranları Ocak ayında belirlenecek. Sendikalı olsun ya da olmasın tüm işyerlerinde ücret artışlarındaki temel kriter, asgari ücrete yapılan zam olacak. Böylelikle patronlar ya asgari ücreti uygulayacak ya da üç-beş kuruş fazlasını verecekler. Tabii ki biz izin verdiğimiz sürece!

Bugün de asgari ücreti ve dolayısıyla tüm işçilerin ücretlerini belirleyen sınıf mücadelesidir. Bu uğurda verdiğimiz kararlı mücadeledir. Tüm tarih boyunca ve her coğrafyada işçi sınıfı tüm haklarını tırnakları ile kazıyarak elde etmiştir. Bu ücret konusunda da böyledir.

Bugün asgari ücret belirlenmiş olsa bile, yapabileceğimiz birçok şey vardır. Fabrikalarımızda ücretlerimizin belirlenmesinde taraf olabilir, patronlar üzerinde basınç oluşturabiliriz. Kendi aralarında birlik ve dayanışmanın sağlandığı işyerlerinde böyle bir mücadelenin ve kazanımın koşulları da vardır. Yeter ki güçlerimizi birleştirelim, yeter ki örgütlülüğümüzü yaratalım ve üretimden gelen gücümüzün farkına varalım!

Bugün asgari ücrete yapılan bu zam, sermayenin bizlere dönük bir saldırı ilanıdır. Bu saldırıya bizler de fabrikalarımızdan ve bulunduğumuz sanayi bölgesinden güçlü bir yanıt verelim. İnsanca yaşamaya yetecek ücret için, "hakkımız olanı almak için!" güçlerimizi birleştirelim, örgütlenelim ve mücadeleyi yükseltelim!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!
Kurtuluş yok tek başına,
ya hep beraber ya hiç birimiz!

Aynı bölgede çalıştığımız işçi arkadaşlarımıza sesleniyoruz!

Artık gücümüzü birleştirelim!

Biz Kurtköy'de çalışan Alkom işçileriyiz. İşyerimizde DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası örgütlü. Sendikalı olmamıza rağmen bütün çalışanlar gibi bizim de sorunlarımız var. Bir taraftan da sermaye iktidarı kazanımlarımıza göz dikmiş durumda. İşçi Kurultayı'nı önemsiyoruz. Çünkü örgütlü örgütsüz bütün işçilerin ortak sorunları karşısında tabanda işçileri birleştirerek çözüm arama çabası var. Örneğin bizim işyerimizdeki genel sorunlarımız, işçilerin kendilerine dahi güven duymamaları, bireysel düşünmeleri ve örgütlü davranmamaları. Bunu aşmaya çalışsak da bu sorun devam ediyor. Birlikte çalıştığımız işçilerin sınıfla daha fazla dayanışma içinde olmaması da bir diğer sorun alanı. Çevre fabrikalardaki örgütsüz işyerlerini örgütleme çabası içinde olmamız gerekir. Sendikalı olup da sendikamıza ne kadar sahip çıkıyoruz? Ne kadar sorguluyor ve denetliyoruz? Ve saldırılara karşı sendikamızın neler yaptığını sormuyor, harekete geçmesi için zorlamıyoruz. Sahip çıkmamız gereken en önemli şey işyerindeki sendikal örgütlülüğümüzü korumak. Bugün örgütsüz işyerlerinde, çalışma koşullarından ücretlerine kadar zor şartlarda çalışan işçileri görüyoruz. Çıkan kölelik yasalarını tek tek uyguluyorlar. Sendikasız çalışan işçilere en önemli çağrımız örgütlenmeleri ve haklarına sahip çıkmalarıdır.

İşçi Kurultayları'nı, bize reva görülen bütün kötü koşullara karşı, işçilerin tabandan örgütlenerek birlikte davranıp çözüm bulabileceği bir çalışma olarak görüyoruz.

Sermayenin kendi verdiği yoksulluk ve açlık sınırı rakamlarının çok altında, yine kendi belirlediği asgari ücretle açlığa mahkûm edilen işçilere sesleniyoruz!

Aynı bölgede çalıştığımız sendikasız, sigortasız işçilere sesleniyoruz!.

Artık güçlerimizi birleştirelim! İşçi Kurultayı'na destek verip çözümler arayalım!

Kurtuluş yok tek başına,
ya hep beraber ya hiç birimiz!

Alkom İşçileri

Üzerimizdeki kara bulutları dağıtalım!

Ben Sanel Elektronik'te çalışan bir metal işçisiyim. Biz işçiler fabrikalarımızda, atölyelerimizde, her iş alanında her geçen gün bir yığın sorunla karşı karşıya kalıyoruz. Patronlar bilinçsiz ve örgütsüz olduğumuz için bizim üzerimizde her türlü yaptırımı uyguluyorlar. Haklarımız elimizden alınıyor, sigortasız çalıştırılıyoruz. Asalak patronlar bize bir ay geçinmemize bile yetmeyen ücreti çok görüyorlar. Bu ve buna benzeyen daha birçok sorun. Patronlar istedikleri gibi davranırken biz de bir o kadar örgütsüz ve dağınığız.

Ben de bu sorunlarla karşı karşıya kalan bir işçi olarak dört ay önce çalışmalarına başlayan Pendik-Kartal-Maltepe'deki ilerici, öncü işçileri biraraya getirmek hedefinde olan işçi kurultayına destek veriyorum. Kurultay çalışmasının içerisinde yeralmaya başladığımda "Ben ne yapabilirim?" diye bir soru oluştu kafamda. Önce kurultayın amacının işçileri bir araya getirip, onları bilinçlendirmek, onlarla bu yaşadığımız sorunlara çözüm üretmek, haklarımıza sahip çıkmak, işçi sınıfını daha ileriye taşımak olduğunu anladım. Bu noktada ben de diğer işçilerle aynı sorunları yaşıyorum.

Madem ki düşük ücret alıyorsak, fazla mesaiye kalıyorsak, sendika hakkımız yoksa, emeğimizin karşılığını alamıyorsak artık kaybedecek fazla zamanımız yok. Bu sorunlara çözüm arıyorsak gelin Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Kurultayı'na güç verelim. Kurultayda bir araya gelip yaşanan sorunları tartışalım. Kurultaydan çıkardığımız çözümleri kendi işyerimizde hayata geçirerek örgütsüzlüğe, dağınıklığa son vermenin ilk adımlarını atalım ve üzerimizdeki karabulutları dağıtalım.

Sanel Elektronik'ten bir işçi

Çarkları çeviren tezgahları döndüren eller!

İşçi Kurultayı ile Mücadeleye!

Merhaba işçi arkadaşlar!

Hepinizin de çok iyi bildiği gibi biz işçiler canı-kanı pahasına iliklerine varana kadar sömürülen yarı aç, yarı tok yaşayan, tüm kamu hizmetlerinden (özellikle barınma, eğitim ve sağlık) mahrum bırakılan ama yine de üretim yapanlarız. Çarkları çeviren, tezgâhları döndüreniz. Arkadaşlar ben de 11 yıllık işçiyim. Birçok sektörde çalıştım ve hepsinde de gördüm ki işverenin kapısındaki köpeği kadar değerimizin olmayışının nedeni bizleriz. Şu anda bir metal fabrikasında çalışmaktayım. Bu fabrika kendi sektöründe en iyilerinden. Yurtdışına dahi mal gönderiyor. Ama gelin görün ki işverenlere örnek olmak anlamında da en iyisi. Çünkü bir işçiyi iş günü boyunca maksimum sömürmenin, sağlık ve can güvenliği tedbirlerini almadan çalıştırmanın en iyi yapıldığı yer. Burada en iyi usta dahi 450 ytl maaş alıyor. Yani piyasadaki aynı işin yarısı. Büyük çoğunluk ise asgari ücretle çalışıyor.

Sık sık kimyasal nedenlerle zehirlenmeler yaşanıyor. Yıllardır sıcak su yok. Tuvaletlerinde ise suyun akması dahi nimet sayılıyor. Yaklaşık 100 kişilik olan bu fabrikada normal bir evin mutfağından biraz büyükçe yemekhane var yemek sırasında yemeğini alan kuyruk yüzünden masaya geçemiyor. Zaten yemeklerde karın doyurma dışında hiçbir besleyiciliği yok. Günde 3-4 kez terimiz sırtımızda kuruyor. Akşam paydosta ise tek güzergâha servis var. Diğerleri yürüyerek ya da cebinden yol parasıyla evine gidiyor. Hemen hemen %80'imizde eklem ağrıları, adale ağrıları var. Tükürünce ya da burnumuzu yıkayınca resmen kömür karası çıkıyor. Bir diğer sorun da biz işçiler asasında olmaması gereken en önemli şeyin olmasıdır. Bu da bölgesel gruplaşma. İşçi arkadaşlar ise ne yazık ki tüm bu rezilliğe karşı sessizler. En iyi bildikleri iş dedikodu. Ve kendi aralarında yakınmak, yani hemen hemen her iş yerindekiyle aynı.

İşçi kardeşler yine söylüyorum bizler böyle olmaya devam ettiğimiz sürece tüm bunları çekeceğiz. Elbette ki bunca sorun ha deyince çözülmez. Ama ben biliyorum ki bu sömürüye, insan dışı muamele görmeye yürekten dur diyen ve dur demek isteyen işçiler de var. İşte bu dur deme işine soyunan işçilerin ve emekçilerin biz işçilerden uyuyanları uyandırmak, ses çıkaramayanların sesi olmak için düzenledikleri bir İşçi Kurultayı var. Ne yapıp edip katılalım, arkadaşlarınızı katalım. Bu tür faaliyetler birer öğrenme, öğretme yeridir. Birbirimizle tanışıp konuşma yeridir. Ve en önemlisi mücadele için kararlar alıp işyerlerimizde mücadeleye girişme yerleridir.

Vinçsan'dan bir işçi

Sorunlarımıza sahip çıkmak için İşçi Kurultayı'na !

Fabrikamızda 120 kadrolu işçi çalışıyor. Sözleşmeli olarak her yıl aşağı yukarı kadrolu işçi sayısı kadar geçici işçi alınıyor. Kurşun kalem, silgi ve tükenmez kalem üretiyoruz. Fabrika Anadolu Grubu'na bağlı. Ayrıca Türk-İş'e bağlı Ağaç-İş Sendikası'nda örgütlüyüz. Sendika olmasına rağmen hiçbir çalışma yapılmıyor. İşçilerle veya sendikayla ilgili olan herhangi bir değişiklik ve gelişme olduğunda bunu sendikacılardan ya da temsilcilerden değil de dışarıdan ve bağımsız kişilerden öğreniyoruz.

İki yılda bir sözleşme yapılıyor. Çalışan geçici işçilerin işten çıkarılış tarihi bu sözleşme tarihine denk geliyor. Bunun sebebi de stokta mal birikmiş olduğundan iş yok deyip sözleşmede düşük ya da sıfır zam dayatılıyor. Ve işçiler işten atılmayla tehdit ediliyor. Dolayısıyla işçiler de bu tehdit karşısında sessiz kalıyor. Çünkü çalışanlar sendikalı olmalarına rağmen örgütlü değiller. Dayanışmadan iletişimden yoksun ve duyarsızlar. Tek paylaşılan şey maçlar ve magazin haberleri. Ayrıca çalışan işçi kadın sayısı çok az ve kadın işçiler, erkek işçiler tarafından ikinci sınıf muamelesi görüyorlar.

Fabrikanın bazı bölümlerinde kimyasal madde kullanımı çok fazla. Sağlıksız koşullarda çalışılıyor. Memurlar işçilerden önce yemeğe çıkıyor. Bazı yemek çeşitlerinden işçilere kalmıyor. Bu da patronlar gözünde işçilerin her zaman geride kalan ve ezilen bir sınıf olduğunu gösteriyor.

Bir süredir fabrikada kurultay çalışması yürütüyorum ancak işçiler bu çalışmaya ilgisiz. Birçoğu güvensizlik ve işten atılma korkusuyla bu tür çalışmalardan uzak duruyor. Ancak saydığımız bir çok sorun biz sahip çıkmadığımız ve birlikte davranmadığımız müddetçe durduğu yerde duracak. O açıdan ısrarla sorunlarımıza sahip çıkmalı ve bizim gibi aynı sorunları yaşayan diğer işçi kardeşlerimizle Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Kurultayı'nda güçlerimizi birleştirmeliyiz.

Adel'den bir işçi

Sendikalara İsyan! Niye İsyan?

Günümüz Türkiye'sinde işçi emekçilere yönelik baskıların, sindirmelerin, sürgünlerin olmadığı gün yok.

Sermaye din, dil, ırk, bölge, parti ayrımı yapmadan güçlerini birleştiriyor. Emekçilere yönelik saldırıların ardı arkası kesilmiyor. Ücreti nispeten yüksek olan işçiler ya kapı önüne konuyor, ya da çıkışı verilerek asgari ücretle çalışmaya mecbur bırakılıyor.

Sermaye bu arsız tutumunu sürdürürken sendikalar ne yapıyor? Sendika başkanları olsun, Genel Merkez yöneticileri olsun, adeta sözbirliği etmişçesine hiçbirinin ağzını bıçak açmıyor. Bunlar sustukça, işçiler de tabandan baskı yapmayınca sermayenin saldırıları artmaktadır. Sendikaların suskunluğunu bir şekilde bozmamız gerektiğine inanıyorum.

Son zamanlarda Anadolu Yakası İşçi Bülteni'yle tanıştım. Kimsenin ağzını bıçak açmazken biz işçi emekçileri aydınlatmak açısından olsun, bilinçlendirmek açısından olsun, çok faydalı bir bülten olduğuna inanıyorum. Bülteni düzenli olarak okuyup aldığım bilgileri diğer işçi arkadaşlara, bir işyeri baş temsilcisi olarak dilimin döndüğü, aklımın yettiği kadar anlatacağım.

Günümüz Türkiye'sinde sendikalar emek mücadelesinden uzak durmakta, kendilerine düzen partilerinden destek alarak ayakta durmaya çalışmaktadırlar. Böyle bir anlayışla sendikacılık yapıldığı müddetçe sürekli kaybeden biz işçiler olacağız.

Hepimizin bildiği gibi Türk-İş Konfederasyonu, açlık ve yoksulluk sınırı ve geçim endeksiyle ilgili araştırmalar yapıp kamuoyunu bilgilendirmekte ama geçimle ilgili vermiş olduğu rakamlar, işçilerin aldığı ücretleri üçe katlamaktadır. Buna rağmen susmayı tercih ediyorlar.

Biz çalışanlar, sendikacı seçerken diline, dinine, mezhebine, bölgesine bakarak tercih yaparsak, sonucu sendikaların bugün geldiği durumdur.

Kendini sınıf ve emek için yetiştirmiş, geliştirmiş, dini, dili, ırkı, bölgesi ne olursa olsun ayrım yapmadan çalışan insanları getirmediğimiz müddetçe kimse farklı bir şey beklemesin. Bu durum her gelen günün geçen günden kötü olacağının habercisidir.

Bir sendikacı seçtiğimiz zaman seçilen kişinin emekliliğine ya iki senesi ya da bir senesi oluyor, bu kişinin işyerine geri dönme kaygısı olmadığı için, almış olduğu görevi işine geldiği gibi yapıyor. Altında arabası, kendisine tanınan diğer sosyal haklar ona iyi bir yaşantı sağlıyor.

Biz işçiler diyoruz ki, bu anlayış en kısa zamanda terk edilmelidir. İşçi sınıfının anlayışıyla çalışmalarını, emekçilerin sorun ve sıkıntılarıyla ilgilenmelerini istiyoruz. Yoksa sendikalar zaten dibe vurdukları kadar vurmuş, gelinen yerde can çekişmektedirler. İşçiler bu sendikal zihniyet yüzünden sendikalardan kaçmaya başladı. Birçok sendika işçilerin desteğinden çok dayanışma aidatı ile ayakta durmaya çalışıyor. Bu tutumun işçi sınıfı için çok yanlış bir tercih olduğunu biliyoruz.

Bir işyeri baş temsilcisi olarak bütün işçi emekçilere sesleniyorum. Örgütlenip sendikalaşalım, sendikalarımıza sahip çıkalım!

İşçi Bülteni çalışanları ve dünya emekçilerini saygıyla selamlıyorum.

Yaşasın sınıf dayanışması!

İstanbul Büyük Şehir Belediyesi'nden
Bir İşyeri Baş Temsilcisi

ÖRGÜTLÜYSEK HER ŞEY, DEĞİLSEK HİÇBİR ŞEYİZ!

Malum, bir sözleşmeli işçi çalıştırma furyası başladı gidiyor ve bu tür yerlerin sayıları her gün artıyor. Neredeyse bütün firmalar, aşırı sömürüye imkân veren bu yola başvuruyor. Sözleşmeli işçi çalıştırmak demek, bir emekçinin var olan bütün sosyal haklarına el koymak demektir. Başta kıdem ve ihbar tazminatları olmak üzere, biz işçileri bütün sosyal haklardan yoksun bırakmaktır.

İşçilerin kendi haklarını bilmemesi de patronların işini kolaylaştırıyor. Bir sözleşmeli işçi, sözleşmesinin kaç defa uzatılacağını bilmeli. Sözleşme süresinin ne kadar olduğunu, iş sözleşmesi türlerini ve kanuni haklarını bilmelidir. Çünkü patronlar, işçinin zaten son derece sınırlı olan haklarını da çoğu zaman yok sayıyorlar.

Malum çalıştığımız iş yerinde de sözleşmeli çalışan işçi arkadaşlarımız var. Bu arkadaşların en eskisi 4 yıldır çalışıyor. Aramıza yeni katılan arkadaşlar da sözleşmeli çalışıyorlar. Bu arkadaşlar çalıştıkça patron daha da rahat hareket ediyor. Hiçbir sosyal hakları yok, bordro üzerinde sadece maaş var. Patron istediği zaman hiç bir mazeret göstermeden işine son verebiliyor. Tabi kadrolularla sözleşmeli işçiler arsında ister istemez tartışmalar oluyor. Gerek bizlerin, gerek sendikanın uyarılarına rağmen, bu arkadaşlar yasalara aykırı bir şekilde yapılan zincirleme sözleşmelerle çalışıyorlar. Ne kendileri haklarını arayabiliyorlar ne de haklarını arasında sendikaya üye olup yetki veriyorlar. Haliyle bu tutum patronun işine yarıyor. Böylece asalak patronlar işlerini yürütüp hem sözleşmeli işçiyi hem de kadrolu işçiyi rahat rahat sömürüyor. Buda bizlerin cesaretsizliğinden ve yasa ve kanunları bilmememizden kaynaklanıyor.

Dostlar, bizler eğer örgütlenmezsek, sendikaya üye olmazsak, gerek sendika gerek bizler bir birbirimize sahip çıkmazsak tek bir sorunu halledemeyiz. Çünkü sadece sendikaya üye olmakla olmuyor, sadece birey olarak davranmakla da olmuyor. Bizler haklarımızı sahiplenmezsek benim çalıştığım işyerinde olduğu gibi, hepimiz teker teker var olan haklarımızdan mahrum kalacağız. Kabul etmeliyiz ki, bunun birinci sorumlusu hakkını gerektiği gibi aramayan bizleriz. Bugüne kötü diyorsak, yarınların da kötü olmaması için el ele verelim! Haydi örgütlenmeye!

Kurtuluş yok tek başına,
ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Kartal'dan bir metal işçisi

Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!

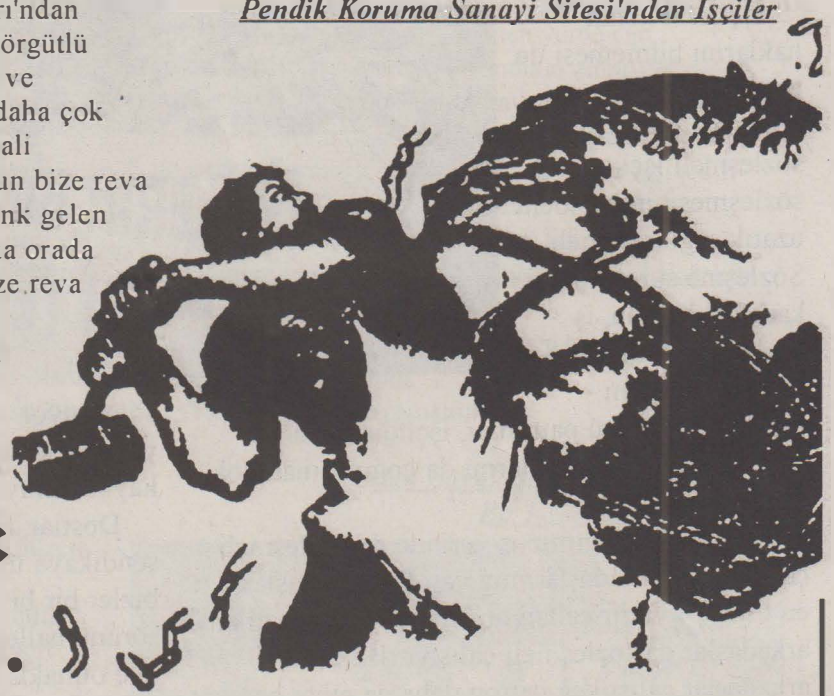
Yaklaşık 4 aydır Pendik Koruma Sanayi Sitesi'nde yürüttüğümüz kurultay çalışmamızın belli bir dönemini geride bıraktık. Yeni bir dönüm noktası olacağını düşündüğümüz şu günlerde gerçekleşecek olan kurultayımızı Koruma Sanayi Sitesi işçileri olarak sabırsızlıkla bekliyoruz.

İşçi sınıfının, günümüzde, dünyada ve ülkemizde harcadığı emeğin karşılığında esaret ve kölelik şartlarında çalışmayı dayatan kapitalistlere vereceği en anlamlı ve en örgütlü cevabı 5 Şubat'ta gerçekleşecek olan ve bizimde içinde bulunacağımız İşçi Kurultayları'ndan geçmektedir. Yarının sınıf bilinçli ve örgütlü gücünü avuçlarımızda, alın terimizde ve birliğimizde taşırken; her geçen gün daha çok kölelik boyunduruğunda bir öküz misali koşturulmaktayız. Ve bir avuç patronun bize reva gördüğü, günde iki somun ekmeğe denk gelen ücretlerle çalıştırılmaktayız. 5 Şubat'ta orada olacak olmamızın en temel nedeni bize reva görülen düşük ücretleri reddetmek, sigortasız ve sendikasız çalıştırılmayı kabul etmemek ve en önemlisi de birbirimize güvenimizdir. İşçi Kurultayları'nın daha kitlesel gerçekleşmesi demek işçinin birliğinin daha çok pekişmesi demektir. Çünkü o gün orada kendi sorunlarımızı tartışıp çözüm üretmek için biraraya geleceğiz. Yarın da daha çoğalarak biraraya gelmek istiyoruz. Bunun için çaba göstermeli etkin bir şekilde kurultaya katılmalıyız. Katıldığımız oranda birliğimizle güçlüyüz. Bir elin nesi var ki arkadaşlar! Tek başına neyiz ki arkadaşlar!

Yaşasın işçi kurultayımız!

Yaşasın örgütlü mücadelemiz!

Pendik Koruma Sanayi Sitesi'nden İşçiler

Birleşirsek güçlüyüz...

Ben Paşabahçe'de çalışan bir işçiyim. Son zamanlarda işçi sınıfına dönük bir yığın saldırı yapılıyor. Hemen hemen tüm haklarımız elimizden alınıp ücretli köleler haline getiriliyoruz. Buna rağmen birçoğumuz suskun ve duyarsızız. Bunların dışında patronların üzerimizde çok büyük bir baskısı var. Uzun çalışma saatleri, emeklilik yaşının yükseltilmesi gibi saldırılar karşısında ise örgütsüzüz ve birbirimize güvenimiz yok. Bu dağınıklığa son vermek için ise yaklaşık dört aydan beri sürdürülen kurultay çalışmalarına aktif olarak katılıyor ve çevremdeki işçi arkadaşlarıma kurultayı anlatıyorum. Onlara birleşirsek daha güçlü olacağımızı ve kurultayın da bu zorlukları aşmada önemli bir adım olacağını söylüyorum. Bu yüzden bu sorunların farkında olan bölgedeki tüm sınıf kardeşlerimi, 5 Şubat 2006 tarihinde yapılacak Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Kurultayı'na çağırıyorum.

Paşabahçe'den bir işçi

Tersane İşçileri Kurultayı KHK sözcüsü ile konuştuk...

"Tersane Havzası'nda hiçbir şey eskisi gibi olmayacak!"

Bülten: İstanbul'da gerçekleştirilen kurultaylardan biri de Tuzla Tersane Havzası'nda yapılacak. Başlangıçtan bugüne Kurultay çalışmalarının geldiği aşama nedir?

Komite Sözcüsü: 2005 yılı Eylül ayından itibaren havzada bir kurultay yapma fikri oluşmuştu. Yaklaşık olarak iki ay önce kurultayımızı ilan ettik. Öncelikli olarak tersane işçilerinden oluşan bir Kurultay Hazırlık Komitesi oluşturduk. Komite belli zamanlarda bir araya gelerek çalışmayı örgütledi. Bugüne kadar çeşitli sorunlara dönük öne çıkardığımız talepleri içeren afişler yaptık. Ayrıca sigorta ve sosyal haklarımız ile ilgili bir broşür yayınladık. 5000 adet kurultay ilanımızı tersane önlerinde tersane işçilerine dağıttık. Bültenimizi bu dönemde belli periyotlarla çıkardık. Gelinen noktada artık son çalışmalarımızı yaparak 29 Ocak'ta kurultayımızı gerçekleştireceğiz.

Bülten: Tersane Havzası diğer sınıf bölüklerine ve sektörlerine göre özgünlüğü ve farklı sorunları barındırıyor, bu özgünlükler kurultaya nasıl yansıyacak?

Komite Sözcüsü: Tersanenin özgünlüğü hemen hemen tüm iş kollarında yaşanan sorunların tümünün birden yaşanması diyebiliriz. Yani metal sektörü olmasına rağmen raspa-boya ve benzeri birçok işten kaynaklı kimyasal bir çalışma da mevcut. Taşeron çalışma, iş cinayetleri, sigortasız çalışma ve yoğun mesai vb. gibi sınıfın genel olarak yaşadığı sorunları daha yoğun yaşamakta. Bunlardan kaynaklı olarak kurultayımız belli özgünlüğü olmasına rağmen toplamda bugün işçi sınıfının yaşadığı sorunların hemen hemen büyük kısmına değinilecek bir kurultay olacak. Kurultayımız bugün yakıcılığını hissettiğimiz belli sorunları tartışarak belli eylem kararları alacağımız bir formatta olacak.

Bülten: Hem kurultaydan hem de sonrası süreçten beklentileriniz ve hedefleriniz nelerdir?

Komite Sözcüsü: Kurultaydan beklentimiz belli sorunlarımıza çözüm yolları bulmak, bunları kazanmak için bir eylem planı çıkarmak ve hayata geçirmektir. Öncelikli olarak hemen tüm sorunlarımızın ana kaynağı olan örgütsüzlük ile ilgili iyi bir tartışma yapmayı bu konuda önümüzü açacak pratik görevleri belirleyerek hayata geçirmeyi hedeflemekteyiz. Ayrıca kurultay öncesinde başlatacağımız servis kampanyasını sonlandırmayı, bunu sonlandırırken nasıl bir eylem takvimi ile sonlandıracağımızın kararını almayı hedeflemekteyiz. Ayrıca kaçak çalışma havzada inanılmaz bir boyuta gelmiş durumda. Bununla ilgili olarak **'Sigortasız tek bir işçi kalmayacak!'** şiarı altında kampanya örgütleme fikrimiz var ve bununla ilgili bir program çıkarmayı hedeflemekteyiz. Öte yandan çalışma yaşamına ilişkin tüzük ve yönetmeliklerde var olan ve uygulanmayan işçi lehine düzenlenmiş hükümlerin uygulanmasına dönük belli mücadele kararları çıkmasını beklemekteyiz. Kurultay sonrasında Tersane Havzası'nda hiçbir şey eskisi gibi olmayacak diyoruz. Bu hem bizim cephemizden böyle hem de patronlar cephesinden böyle olacak. Belli konularda yoğunlaştırılmış kampanyalar yapmayı hedeflemekteyiz. Bu kampanyaları tek cepheden değil sorunun tüm yönlerini kapsayacak bir genişlikte işleyeceğiz.

Kurultay Programı

Açılış Konuşması
Sinevizyon Gösterimi
Tebliğler

1-Sınıf hareketi ve kurultayımız
(Maltepe Kurultay Hazırlık Komitesi)
2-Sınıf mücadelelerinde Hukuk mücadelesi
(Av. Seyit Nusret Öztürk)
3-Sorunlarımızın çözümü için taban örgütlenmeleri:
İşyeri komiteleri, platformlar, dernekler...
(Pendik Kurultay Hazırlık Komitesi)
4-Sendikalar ve sendikal örgütlenmenin sorunları
(Kartal Kurultay Hazırlık Komitesi)

Serbest Kürsü

Yer: Pendik Atatürk Kültür Merkezi
Adres: Batı Mah. Ankara Cad. No:201
Dr.Tahsin Arcan Parkı Karşısı Sahil/Pendik
Tarih:5 Şubat 2006 (Pazar)
İrtibat telefonu.(0216) 353 35 82

Pendik-Kartal-Maltepe
Kurultay Hazırlık Komiteleri

İşçi Bülteni Özel Sayı: 13 Fiyatı: 25 YKR * Ocak 2006 * **Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.:** Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 534 32 39 * **Baskı:** Özdemir Mat. / İST